

ספר חופת ציון

הלכות פסוקות, הנהגות ישרות
מנהגים טהורים ואורחות חיים

עם ביאורים נבחרים ומקורות חצובים
ממעיינות טהורים
מגאוני הפוסקים ראשונים ואחרונים
והמקובלים המובהקים

בעניני
נישואין

ערוך ומסודר מתוך כתביו, דרשותיו, ורבבות תשובותיו
של מורנו ורבנו הגאון הגדול
רבנו **בן ציון מוצפי** שליט"א
בן להגאון הצדיק והעניו, מושיען של ישראל
המקובל הרב **סלמן מוצפי** זצ"ל וזיע"א
חסידא קדישא לישראל

יו"ל ע"י מכון "בני ציון"
תשרי ה'תשע"ח

תוכן

11	הקדמה
19	מועשה רב
ג	פרק א ◊ מצות הנישואין ומעלתה
לא	פרק ב ◊ מה' אשה לאיש
נו	פרק ג ◊ בחירת הזיווג
צה	פרק ד ◊ גמר השידוך
קח	פרק ה ◊ קדושה וצניעות – בין השידוכין לחתונה
קכד	פרק ו ◊ נישואין במעגל השנה
קעו	פרק ז ◊ כתיבת ההזמנה
קצה	פרק ח ◊ מנהגי הימים הסמוכים לחתונה ויום החופה
רב	פרק ט ◊ גדר חופה הקונה
רלא	פרק י ◊ החופה ומנהגיה
רסו	פרק יא ◊ ברכות האירוסין
רפא	פרק יב ◊ סדר הקידושין
שיא	פרק יג ◊ עטיפת החתן בטלית
שיח	פרק יד ◊ הכתובה ודיניה
שנה	פרק טו ◊ ברכות הנישואין
שעד	פרק טז ◊ זכר לחורבן
תג	פרק יז ◊ סעודת נישואין
תכח	פרק יח ◊ שמחת חתן וכלה
תמז	פרק יט ◊ שבעת ימי המשתה
תנח	פרק כ ◊ סעודות שבע-ברכות
תסו	פרק כא ◊ שבת חתן
תצא	פרק כב ◊ שלום בית
תקיב	שערי תפילה
תקז	סדר אירוסין ונישואין
תקכח	קיצור הלכות
תקסא	מפתחות

תוכן הענינים

פרק א ◇ מצות הנישואין ומעלתה.....ג

א. טעמי המצוה וגו' ב. מעלת הנישואין והו' ג. מעלת האשה וחו' ד. תפילה וטו' ה. גיל הנישואין לאישויו ו. לימוד בליל גיל עשרים וכו' ז. גיל הנישואין לאשה וכו' ח. מצות ההורים להשיא בניהם וכו' ט. הקדמת שידוך הצעיר לפני אחיו וכו' י. מצוה לשדך וכו'

פרק ב ◇ מזה' אשה לאיש.....לא

א. השגחה פרטית בזיווגים ולא ב. זיווג ראשון ושני לכו' ג. ביאור רבנו האר"י בענין הזיווגים ולטו' ד. איבוד הזיווג וכו' ה. חומרת מי שלא נשא אשה וכו' ו. נשא אשה ולא זכה לילדים וכו'

פרק ג ◇ בחירת הזיווג.....נו

א. חשיבות הבירורים וכו' ב. איסור העלמת מידע וכו' ג. יראת שמים וכו' ד. נישואין לשם שמים וכו' ה. נושא אשה לשם ממון וכו' ו. נישואי קרובי משפחה וכו' ז. בדיקות גנטיות וכו' ח. הורים המתנגדים לשידוך בנם או בתם וכו' ט. התנגדות במקום חשש איסור וכו' י. בעל תשובה וכו' יא. בת כהן לישראל וכו' יב. צוואת רבי יהודה החסיד וכו' יג. עצה לשינוי השם וכו' יד. בדיקת שמות להתאמה וכו'

פרק ד ◇ גמר השידוך.....צה

א. פגישות וכו' ב. מצוה וחובת ההורים לעזור לילדיהם וכו' ג. עריכת הסכם שידוכין וכו' ד. קביעת מועד החתונה וכו' ה. סעודת שידוכין וכו' ו. ברכת "שהחיינו" בשעת השידוכין וכו'

פרק ה ◇ קדושה וצניעות – בין השידוכין לחתונה.....קה

א. אזהרה וסגולה וכו' ב. נגיעה ויחוד וכו' ג. פגישות וכו' ד. אירוח בשבת וכו' ה. תשעים יום לנישואין וכו' ו. לימוד ההלכות וכו'

פרק ו' ◇ נישואין במעגל השנה.....קכד

א. נישואין בתחילת החודש וקכדו ב. תאריכים מהאר"י שאין להינשא בהם וקכו
ג. ערב שבת וקכו ד. שבת וקכטו ה. מוצאי שבת וקכו ו. יום ראשון וקלאו ז. ערב
הרגל וקכו ח. חול-המועד וקלגו ט. חודש אלול וקלדו י. עשרת ימי תשובה וקלו
יא. חודש חשון וקלו יב. חודש כסליו וקלח יג. חודש טבת וקמו יד. עשרה בטבת
- תענית ציבור וקמו טו. חודשים שבט - אדר וקמב טז. חודש ניסן וקמג יז. ימי
העומר וקמד יח. סעודת שידוכין בספירת העומר וקנו יט. חודש סיון וקנב כ.
חודש
תמוז וקנב כא. ליל י"ז בתמוז וקנדו כב. חודש אב וקנז כג. מוצאי תשעה
באב וקסז כד. מניעה בשל אבילות וקעו כה. ליל יארצייט הסבים וקעב כו. ליל
ניט"ל וקעג

פרק ז' ◇ כתיבת ההזמנה.....קעו

א. הזכרת שם האשה בהזמנות וקעו ב. תאריך לועזי וקפגו ג. פסוקים בהזמנות וקפו
ד. כתב עגול ולא אשורי וקצב ה. הזמנת נפטרים וקצד

פרק ח' ◇ מנהגי הימים הסמוכים לחתונה ויום החופה.....קצה

א. שבעה ימים קודם החופה וקצה ב. גילוח שיער ראש החתן וקצז ג. אם חתן
וכלה צריכים שמירה וקצה ד. מנהג ה"חינא" ורו ה. נפילת אפיים ביום החופה ורדו
ו. עליית החתן לתורה ביום החופה ורה ז. יום מחילת עוונות ורו ח. ריבוי תפילה,
תשובה ווידוי ורטו ט. ברכות מתלמידי חכמים וריאו י. טבילה במקוה וריגו
יא. נתינת צדקה, קריאת תהלים ורידו יב. תענית החתן והכלה ורידו יג. פגישת החתן
והכלה קודם החופה וריטו

פרק ט' ◇ גדר חופה הקונה.....רכ

א. מנהג בני אשכנז שחופה היינו יחוד ורכו ב. חדר יחוד ורכה ג. אזהרה לנהוג
בקדושה ורכה ד. כיסוי הכלה בהינומא ורכה

פרק י' ◇ החופה ומנהגיה.....רלא

א. קישוט החופה לכבוד השכינה ורלא ב. אין צריך להעמיד חופה נוספת לכבוד
השכינה ורלג ג. הזמנת השכינה שתכנס תחת החופה ורלז ד. אפריון לשיבת החתן

והכלה ורלוז ה. פריסת טלית בחופה ורלוז ו. זמן עריכת החופה ורמאז ז. עריכת חופה בבית-כנסת ורמאז ח. חופה תחת כיפת השמים ורמאז ט. הגעת נשמות הנפטרים לחופה ורמאז י. לבישת בגדים חדשים ורמאז יא. ליווי שושבינים ורמאז יב. ליווי ההורים לחתן וכלה לחופה ורמאז יג. ליווי עם נרות דולקים ורמאז יד. הגעת החתן לפני הכלה ורמאז טו. כיוון עמידת החתן והכלה ורמאז טז. מקום עמידת הכלה לצד חתן ורמאז יז. עמידת החתן והכלה בסמיכות וללא הפסק ורמאז יח. בגדי שבת ומועד, צניעות ורמאז יט. עמידה בשעת החופה ורמאז כ. מגיעה מדיבורים ורמאז כא. מניעת עישון ורמאז כב. אכילה לפני החופה ורמאז כג. השלכת חיטים, זרעונים ומיני מתיקה ורמאז כד. השתתפות בחופה לעומת החתונה ורמאז

פרק יא ◇ **ברכות האירוסין**..... רסו
א. ברכת אירוסין לפני הקידושין ורסו ב. ברכה על כוס ורעא ג. עשרה אנשים ורעא ד. יין הראוי לברכה ומזיגתו במים ורעב ה. אחיזת הכוס בימין ועדו ו. מי מברך ועדו ז. אין לחלק הברכות ורעו ח. ברכה מול נשים בבגדי פריצות ורעו ט. טעימה מהכוס ורעו

פרק יב ◇ **סדר הקידושין**..... רפא
א. מסדר קידושין תלמיד-חכם ורפא ב. מנהג קידושין בטבעת ורפד ג. טבעת ללא אבן ורפו ד. טבעת כסף וחריתת אות ה' ורפו ה. טבעת עגולה ולא מרובעת ורפטו ו. כשרות העדים ורעג ז. יחוד העדים ורעה ח. ברור בעלות הטבעת ושוויה ורעו ט. שימת לב העדים למעשה הקידושין ורעז י. שימת לב הכלה ורצט יא. גילוי פני הכלה ושו יב. אמירת "כדת משה וישראל" ושא יג. אמירה בקול רם, נתינה בסיום האמירה ושגו יד. נתינת הטבעת באצבע ימין ושגו טו. זהירות מחציצה ושהו טז. נתינת טבעת לחתן על ידי הכלה ושטו יז. אמירת "מזל טוב" "סימן טוב" ושיו

פרק יג ◇ **עטיפת החתן בטלית**..... שיא
א. מקור מנהג עיטוף בטלית בחופה ושיא ב. ברכת הציצית בעיטוף החתן ושטו

פרק יד ◇ **הכתובה ודיניה**..... שיח
א. מקור הכתובה ושיח ב. איסור לשהות בלא כתובה ושכ ג. ציורים בכתובה ושכב ד. נוסח הכתובה הרצוי ושכב ה. מילוי הכתובה על ידי תלמיד-חכם ושכד ו. אופן

כתיבת הכתובה והזהירות בכך שכו'ז. כתיבת שמות החתן והכלה ואבותיהם שלא
ח. כתיבת שמות בכתובת גר וגירות שלא ט. כתיבת שבח לחתן והכלה שלבו
י. תוספת כתובה שלגו יא. התחייבויות הכתובה שלח יב. קריאת הכתובה שמבו
יג. מי קוראה ושמד יד. עמידה בקריאתה ושמד טו. קנין לחתן ושמד טז. שבועה
חמורה ושמד יז. חתימת החתן והעדים ושמח יח. מסירת הכתובה בידי הכלה ושמא
יט. שמירת הכתובה אצל צד הכלה ושמג כ. אזהרה שלא לפתוח הכתובה שלא
לצורך ושמד

פרק טו ◇ ברכות הנישואין..... שנה

א. מקור וחובת שבע־ברכות הנישואין ושמג ב. שימוש בכוס ברכות
האירוסין ושמג ג. זהירות מיין נסך ושמד ד. עמידה בשבע־ברכות ושמד
ה. המברכים יהיו תלמידי־חכמים ושמד ו. חלוקת הברכות ושמד ז. אם הרב המקדש
יכול לחזור ולברך ושמח ח. אופן אמירת הברכות ושמט ט. סדר הברכות, החסיר
ברכה ושמד י. אין להוסיף תיבת "ומצליח" בחתימה ושמא יא. טעימה מן
הכוס ושמג

פרק טז ◇ זכר לחורבן..... שעה

א. עטרת חתנים וכלות ושמד ב. הנחת אפר מקלה זכר לחורבן ושמח ג. מנהג
שבירת הכוס, והטעמים לכך ושמג ד. המנהג לקחת כוס זכוכית ושמז ה. איסור
"בל־תשחית" בשבירת הכוס ושמא ו. מניעת אמירת "מזל־טוב" ושמז ז. מניעת
אמירת "מזל טוב" בכל שבירת כליו ושמז

פרק יז ◇ סעודת נישואין..... תג

א. סעודה ומשתה ותג ב. הוצאות הסעודה ותג ג. הזמנת עניים ותג ד. שמירת גדרי
צניעות ותג ה. חובת החתן והכלה באכילת פת ותג ו. אמירת דברי תורה ותג
ז. ברכת־המזון סמוכה ותג ח. ישיבת הכלה אצל החתן ותג ט. ברכת הזימון
"שהשמחה במעונו" ותכא י. שתי כוסות ותכד יא. שבע־ברכות בסעודה ותכה
יב. שתיית הכלה משיירי כוס של ברכה ותכו יג. זהירות מהפסק בין ברכת־המזון
לסיום השבע־ברכות ותכו

פרק יח ◇ **שמחת חתן וכלה**..... תבח

א. מצות עשה של הכנסת כלה ותכחו ב. מעלת המשמחים ושכרם ותכחו ג. קישוט הכלה ותלאו ד. ברכות ותלבו ה. ריקודים ותלבו ו. כלי שיר ותלדו ז. שמחת חתן וכלה באיסור ותלדו ח. הרכבת חתן על כתפיים ותלדו ט. ריקוד עם כלה בחבלות לטו י. הנהגת תלמיד-חכם בחתונה ותמו יא. ביטול תורה להכנסת כלה ותמאו יב. מתנות ותמו יג. סגולות בכניסה לבית ותמו

פרק יט ◇ **שבעת ימי המשתה**..... תמה

א. חתן דומה למלך ותמהו ב. שמחה בשבעת ימי המשתה ותמו ג. שמחת החתן לכלות ותמחו ד. תספורת בשבעת ימי המשתה ותנו ה. חיוב שמירה ותנאו ו. שלא לצאת לטיולים ו"יך דבש" ותנדו ז. השתתפות בשמחות תוך ארבעים יום ותנהו ח. השתתפות בשמחה בשבעת ימי משתה ותנו

פרק כ ◇ **סעודות שבע-ברכות**..... תנח

א. מנהג סעודת שבע-ברכות ותנחו ב. אמירת דברי תורה ותנחו ג. אמירת שבחי הכלה בפני החתן ועוד ותנטו ד. שירי קודש ותסאו ה. שבע-ברכות והתנאים לכך ותסאו ו. ישיבת הכלה אצל החתן בשעת הברכות ותסדו ז. ברכה בסעודה של שלשה ותסהו

פרק כא ◇ **שבת חתן**..... תסו

א. המקור לשבת חתן ותסוו ב. מקום התפילה ותסזו ג. הבאת ספר-תורה לבית החתן ותסחו ד. נשיאת הספר-תורה על ידי החתן ותעאו ה. עליית החתן לספר-תורה ותעאו ו. עליית חתן שהוא מחלל שבת בפרהסיא ותעגו ז. חלוקת הקריאה לעליות קצרות ותעהו ח. קריאת פרשת "ואברהם זקן" ותעהו ט. הפטרת הקריאה ותעטו י. השלכת מיני מתיקה ותפאו יא. ליווי החתן לביתו ותפאו יב. נגינת גויים ותפבו יג. ריקודים ומחיאת כפיים ותפגו יד. השתתפות בקידוש שלאחר התפילה ותפדו טו. זריזות בקיום סעודת הבוקר ותפזו יז. אמירת דברי תורה ותפחו יז. אמירת "צדקתך" במנחה ותפטו

פרק כב ◇ **שלום בית** **תצא**

א. איש ואשה - נשמה אחת **ותצא ב.** אשתו כגופו **ותצד ג.** אשה כשרה עושה רצון בעלה **ותצה ד.** האשה צריכה לנהוג כמנהגי בעלה **ותצה ה.** השכנת שלום בין איש לאשתו **ותצט ו.** לשנות מפני דרכי שלום **ותקב ז.** עונש המפריד בין איש לאשתו ותקנתו **ותקו ח.** חומרת גירושין **ותקה**

לע"נ

הגב' הנכבדה מרת רוזה בת שרה ע"ה

למשפחת אייל

נלב"ע כ"ז חשון תשע"ז

ת.נ.צ.ב.ה.

◇ ◇ ◇

ולע"נ

מר אליהו אברהם בן מרים ז"ל

נלב"ע כ"ג בטבת תשע"ז

◇ ◇ ◇

ולע"נ

מר אברהם בן זהא ז"ל

נלב"ע כ"ג כסלו תשמ"ח

ת.נ.צ.ב.ה.

מעשה רב

עובדות וחנוגות, חידושים וביאורים
מאת רבותי זצוק"ל ואדוני אבי עטרת ראשי זצוק"ל וזיע"א

שידוכים

חרם הקדמונים על רווקים מבני עשרים

א. זכורני כאשר הגיע מרן רבנו עובדיה יוסף זלה"ה לישיבת "פורת-יוסף", ועורר את ראשי הישיבה, לכך שהרבה בחורים בישיבה עברו את גיל עשרים ונכשלים בלא ידיעתם בחרם הקדמונים על רווקים מעל גיל עשרים, שלא ידורו בירושלים, ועשו יחד התרה לחרם. אך כמובן שאין הכוונה שימשיכו הבחורים לישוב שאננים ולהינשא בגיל מאוחר, אלא רק כדי שלא יכשלו גם בעוון חרם. [עמוד יד].

מה' אשה לאיש

ב. זקני חכם ציון מאיר מוצפי ז"ל, נפטר בהיות מור אבי ז"ל קטן, ומחמת כן, שימש מור אבי ז"ל לאחותו

כאב. בהגיעה לפרק האשה נקנית, ביקש להשיאה לאחד מחבריו, חסידא קדישא ופרישא, תלמיד-חכם מרבים, בקי בחדרי תורה, צניע ומעלי, מגזע אראלים ותרשישים, חכם ש"מ זלה"ה, אך משום מה לא עלה בידו, ואחותו השתדכה עם יהודי פשוט ממשפחה פשוטה. הדבר גרם לו צער וכאב רב, בפרט שעליו היה מוטל לדאוג להוצאות הנישואין והכרוך בכך. לימים, נודע כי אותו חכם ל"ע לא זכה לפרי בטן מחמת עקרותו, ומנגד אחותו זכתה לחמישה בנים תלמידי חכמים מרביצי תורה אשר היו שקועים באהלה של תורה כל ימיהם. ואמר מור אבי, מה הייתי עושה לו היתה נישאת לאותו חכם, והיתה מבכה על מר גורלה, היכן הייתי כובש פני, כי מה' היתה זאת. ועל כן, אמר, בשידוכים אסור להתערב, ולתת להקב"ה שיעשה כטוב

שונות

תפילה בכותל המערבי

א. מכיר אני חכמים שנמנעים מלהתפלל בכותל-המערבי, מפני שמוציאים את הספר-תורה מהחלק המקורה אל הרחבה כדי לקרוא בתורה, ואין זה כבוד שהספר-תורה יבוא אל הציבור, אלא הציבור צריכים לבוא אל הספר-תורה, ולכן יש להתפלל שם במקום שכבר מונח ספר-תורה על התיבה ואין צריך להוציאו, ואם אין ברירה יביאו הספר-תורה לפני התפילה, או שילכו עשרה מהציבור בשעת הקריאה להביאו. וכך היה מנהג "בית-אל", שבסוכות היו מתפללים בסוכה, לפי מה שכתב רבנו האר"י בספרו שער הכוונות [דק"ג ע"ד], וכן כתב בספר פרי עץ חיים [שער הלולב, פרק ג] שצריך לעשות בה הנענועים. ואחרי ההלל היו נכנסים לבית-כנסת ושם היו עושים הקפות, ולא הוציאו את הספר-תורה אל הסוכה. [עמוד תע, וע"ע סוכת ציון עמוד עח-עט, ושו"ת מבשרת ציון השלם ח"א סימן לו עמוד רס].

עיבור בחוץ-לארץ

ב. מור אבי ז"ל נשא לאשה את אמי בז' אלול תרצ"ה, וסיפר שהיה חושש שמא תהרה בחוץ-לארץ, ולכן סיכם איתה שתוך שבעת ימי המשתה יעלו

לארץ-ישראל, ואכן מיד לאחר הנישואין לקח מונית מבגדד דרך דמשק ומשם לטבריה, יחד עם אמו. מכאן נלמד עד כמה מעלת קדושת ארץ-ישראל, שהקפיד שלא יהיו בילדים וכן לא יולדו בחוץ-לארץ. וכך אומרים חז"ל, שמפני מה זכה בנימין שבית-המקדש נבנה בחלקו שהוא מקום השראת שכינה, לפי שהוא היחיד מהשבטים שנולד בארץ-ישראל במקום קבורת רחל, ואילו כל השבטים נולדו בבבל [ספרי וזאת הברכה פסקא שנב. ועיין בסוטה לז. טעם אחר].

זו היתה הפעם החמישית שמור אבי ז"ל ניסה לעלות מבגדד לארץ-ישראל, ובפעמים הקודמות לא עלה בידו להתיישב כאן. ובפעם הזו, הגיע לארץ-ישראל ביום השישי ט"ו אלול, ערב שבת קודש פרשת "כי תבוא". וכאשר בא בשבת בבוקר לבית-הכנסת בקירבת ציון רבי מאיר בעל הנס, הבינו שהוא אורח מחו"ל, ומאחר ולא היה כהן בבית-הכנסת, כיבדוהו לעלות לתורה ראשון, וכאשר קרא את הפסוק [דברים כו, א]: "והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה, וירשתה וישבת בה", אמר, שזה סימן שכעת

יזכה להתיישב בארץ־ישראל, וכך היה.
[עמוד קלה, וראה עוד בספר עולמו של צדיק
פרק ז].

חינוך הילדים

ג. זכורני, כי כאשר הבית־ספר בו למדו
אחיותי עבר למקום אחר, והוצרכו
ללכת מרחק רב מהבית, מור אבי ז"ל
הלך בעצמו ובדק את הרחובות בהם
יצטרכו לעבור, ושירטט להן 'מפה',
וציין עליה את הרחובות המותרים
במעבר והרחובות האסורים. כי יש
לשמור על קדושת הילדים, שלא יחשפו
למראות ודיבורים אסורים. [עמוד פב].

הופת ציון

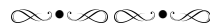

פרק א

מצות הנישואין ומעלתה

טעמי המצוה

א. מצות הנישואין היא המצוה הראשונה שנצטוינו בתורה הקדושה, שעל ידי כך יפרו וירבו הבריות בעולם, ובסיבתה יתקיימו מצוות התורה. וכל מי שאינו עוסק בפריה ורביה, כאילו שופך דמים, ממעט הדמות, וגורם לשכינה שתסתלק מישראל.

בישובו, כדכתיב [ישעיה מה, יח]: "לא תהו בְּרָאָה, לְשִׁכְת יִצְרָה". והיא מצוה גדולה שבסיבתה מתקיימות כל המצוות בעולם, כי לבני אדם ניתנו ולא למלאכי השרת. עכ"ל.

ובתב רבינו בחיי [בראשית א, כח]: "ויאמר להם אלהים פרו ורבו, הזכיר בו שם "אלהים", כי בזה ישתתף אדם לאלהים, וכענין שכתוב [שם ד, א]: "קניתי איש את ה'", ודרשו רבותינו ז"ל [קידושין ל:]: שלשה שותפים יש באדם, הקב"ה ואביו ואמו. וטעם המצוה הוא, שתהיה ההולדה הכנה לקבל הנפש השכלית כדי להכיר בוראו ולעבוד עבודתו, שאם לא כן, מותר האדם מן הבהמה אין. וכן אמר הנביא [יחזקאל כג, לז]:

א. מצות הנישואין היא המצוה הראשונה שכתובה בתורה, שכן נאמר: "ויברא אלהים את האדם בצלמו, בצלם אלהים ברא אותו, זכר ונקבה ברא אותם. ויברך אותם אלהים, ויאמר להם אלהים, פרו ורבו ומלאו את הארץ וּכְבַשְׁתָּהּ" [בראשית א, כז-כח]. "ויאמר ה' אלהים, לא טוב היות האדם לבדו, אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזְרָא כנגדו" [שם ב, יח], "על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו, ודבק באשתו, והיו לבשר אחד" [שם, כד]. וכן לאחר שנח יצא מן התיבה, נאמר: "ואתם פרו ורבו, שֶׁרְצוּ בָאָרֶץ וּבְרָבוּ בָהּ" [שם ט, ז]. וכתב בספר החינוך [מצוה א]: "משורשי מצוה זו, כדי שיהיה העולם מיושב, שהשם ברוך הוא חפץ

שערי תפילה

החל מגיל בר-מצוה יתפלל הבחור לקב"ה שביום שיגיע זמנו לחופה, ימציא לו אשה יראת השם בעלת מידות טובות. וכן ההורים יתפללו על הילדים בעודם קטנים שכל אחד מהם ימצא בן-זוג ירא השם בעל מידות טובות, ממשפחות טובות ובריאות בגופם ונפשם. [עמוד ט].

תפילה לבחור למצוא כלה הגונה

[ממור אבי ז"ל בספרו אורח צדיקים סימן מד]

יְהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּמְלֵא רַחֲמִים עָלַי, וְתַזְמִין לִי בְּתוּזָה נָאָה, יִרְאֵת ה', וּבְעֵלְת מִדּוֹת טוֹבוֹת, וּבְעֵלְת מוֹזָל טוֹב, וְטוֹבֵת שִׁכָּל וְיַעֲלֵת חֵן מוֹצֵלַחַת וּמְבַרְכַת כָּכֵל, כִּי בָּזָה נִכְבֵּל לְחֻקִּים בֵּית בְּיִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁצִוִּית אֹתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ חֲקִדוּשָׁה [בראשית ט, ז]: "וְאַתֶּם פָּרוּ וּרְבִינוּ". וְהָיָה הַנְּעִרָה אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ לִי עָלֶיךָ, וְהָיָה רְאוּיָהּ, וּבְעֵלְת יִרְאֵת ה' וּמִדּוֹת טוֹבוֹת וּמוֹזָל טוֹב וְהוֹנְנֶת לִי, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲוֹן עָלַי וְתַטֶּה לִּי לְגִמּוֹר תְּדַבֵּר, וְטוֹב לָנוּ בְּעוֹלָם־הַזֶּה וּבְעוֹלָם־הַבָּא. אֵל מְלֵא רַחֲמִים, רַחוּם, חַנּוּן, שׁוֹמֵר, תַּזְמִין, מְצִיל, יִשְׁרָר, פּוֹדֶה [יכוון בשם: רח"ש תמי"ף]. יְהי רָצוֹן אִמְרֵי־פִי, וְתַגִּיזֵן לִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְנֹאֲלִי.

◇ ◇ ◇

תפילה לאב למצוא חתן הגון לבתו

[ממור אבי ז"ל בספרו אורח צדיקים סימן מה]

יְהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שְׁתַּזְמִין לְבִתִּי (יאמר את שמה ושם אמה) בְּחֹרֶר נָאָה, מְלֵא יִרְאֵת ה', וּבְעֵל מִדּוֹת טוֹבוֹת, וּבְעֵל

מִזֵּל טוֹב, וְטוֹב שְׂכָל וּמַצְלַח וּמְבָרָךְ. וְהָיָה הַבְּחֹר אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ אֹתָהּ
עָלֶיךָ, וְהוּא רָאוּי, וּבַעַל יִרְאֵת ה', וּמַדּוּת טוֹבוֹת, וּמִזֵּל טוֹב, וְהַגִּן
לָהּ, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲנוּן עָלֶיהָ, וְתַטֶּה לָּבָהּ לִגְמוֹר הַדָּבָר וּלְהַתְקַשֵּׁר
אֹתוֹ, בְּאֶפֶן שְׂיוֹכְלוּ לְקִנּוּם מַצּוֹת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה כְּהַלְכָתָהּ, וְיִזְלִידוּ בָנִים
וּבֵת צְדִיקִים. וְיַחֲיוּ לְאַרְבֵּי יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים בְּבְרִיאוֹת וְהַצְלָחָה וְכָל
טוֹב. אֵל מִלֵּא רַחֲמִים, ר' חוּם, ח' נוֹן, ש' זִמְר, ת' זִמְד, מ' צִיר, י' שָׁר,
פ' וֹדָה [יכוון בשם: רח"ש תמ"ף]. יְהִי לְרַצּוֹן אֱמֶרֶי־פִי, וְהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ,
יְהוָה צוּרִי וְנָאֲלִי.

תפילה לבת למצוא בחור הגון

[ממור אבי ז"ל בספרו אורח צדיקים סימן מו]

יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּמְלֵל רַחֲמִים
עָלֶי, וְתַזְמִין לִי בְּרִיזוֹג נָאָה, יֵרָא ה' וְתַלְמִיד־חֶכֶם, וּבַעַל שְׂכָל,
וּמַדּוּת טוֹבוֹת, וּמַצְלַח וּמְבָרָךְ בְּלָמוּדוֹ וּבַעֲנֻנָיו, כִּי בָּזָה נוֹכַל לְחַקִּים
בֵּית בִּישְׁרָאֵל, בְּמוֹ שְׁצִוִּית אוֹתָנוּ בְּתוֹרַתְךָ תִּקְדֹּשׁ [בראשית ט, ז]:
”וְאַתֶּם פָּרוּ וּרְבִנוּ”. וְהָיָה הַבְּחֹר אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ לִי עָלֶיךָ, וְהוּא רָאוּי, וְיִשׁ
לּוֹ יִרְאֵת ה', וּמַדּוּת טוֹבוֹת, וּמִזֵּל טוֹב, וְהַגִּן לִי, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
תַּחֲנוּן עָלֶי, וְתַטֶּה לִּבִּי וְלֵב חוּרִי לִגְמוֹר הַדָּבָר, וְטוֹב לָנוּ בְּעוֹלָם־תּוֹה
וּבְעוֹלָם־הָבָא. אֵל מִלֵּא רַחֲמִים, ר' חוּם, ח' נוֹן, ש' זִמְר, ת' זִמְד, מ' צִיר, י' שָׁר,
י' שָׁר, פ' וֹדָה [יכוון בשם: רח"ש תמ"ף]. יְהִי לְרַצּוֹן אֱמֶרֶי־פִי, וְהַגִּיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְנָאֲלִי.

סדר אירוסין ונישואין

